

тятъ фишецитъ. Ще костуга 50 р. Василевъ подалъ докладъ за отпускъ. Пополъ предлагаше да се срѣщнѫ лично съ Бѣляинъ утръ по 4—6 ч. г. у дома му. Той мисли че ще е полезно. Как о да направя? — Бѣляину билъ дотегножъ животъ и той прѣдлагалъ самъ да вземе участие въ тая работа. Но, разбира се, ний сме противни на това.

ПИСМО

отъ

Константинъ Поповъ до Св. Миларовъ

Гр. Димотика, 18 Октомврий 1889 г.

Бае Трицаничъ! ¹⁾

Завчера се научихъ, че Крибулисъ ²⁾ искалъ настоятелно свѣршването на прѣводътъ отъ книгата »Боруновъ« ³⁾, който се обѣщахме че ще изѣршимъ. Азъ отъ както ми испрати при писмо едната ѝ часть за да му я прѣпомога нищо не зная за Васъ и тоза ме беспокои. Переменитъ, които стапаха съ мене между тоза врѣме, прѣди нѣколко дни Ви съобщихъ. Моля побѣрзайте да ми явите обстоятелствата, въ които сте постасени, позволяватъ ли Ви да отидете въ Ефтелия ⁴⁾ и турите подъ печать и послѣдната ѝ часть, ако е вѣче сършена. Азъ съмъ готовъ да пожертвувамъ и учителското си положение, отъ което си вадя сега хлѣбица. Буда-бизденъгитинъ; но само отиослъ, ако не ни се покриятъ разносите и не ни останатъ срѣдства за проживяване, поне до нѣколко врѣма, ще бѫде голѣмъ грѣхъ да лежана изъ улицитъ.

Пиша и Баноу ⁵⁾ да вземе участие: считай думитъ ми, казани въ зачершното ми писмо, за отказването ми отъ

¹⁾ Миларовъ

²⁾ Кривцовъ

³⁾ Княза

⁴⁾ София

⁵⁾ Мусевичъ